

[Poul Møller.]

eller hans partis interesse, at der tales om likvidation, deportation o. lign. Disse rygter er nu bragt til torvs i næsten alle danske aviser. Nu er lejligheden der for det ærede medlem til at dementere dem. Jeg ved vel, at det ærede medlem den 31. marts 1933 — folketingsstidende sp. 4614 — erklærede i folketinget, at han ikke følte sig bundet af den danske grundlov. Det ærede medlem udtalte nemlig ved denne lejlighed, at han ønskede med vold at tage magten i dette samfund, og dette er mod den danske grundlov. Arne Munch-Petersen udtalte ved samme lejlighed — spalte 4614 —:

„Jeg må erklære, at det kommunistiske parti hverken er bundet af Meyers fremmedordbog eller af den danske grundlov.“

Jeg kan derfor ikke appellere til det ærede medlems loyalitetsfølelse overfor dansk retsvæsen og dansk demokrati. Jeg kan kun appellere til det ærede medlems egen interesse i at give offentligheden klar besked. Likvidationer er ingenlunde et ukendt begreb for kommunismen, ejheller for det ærede medlem. I en af sine første taler i det høje ting, den 15. december 1932 — folketingsstidende sp. 2036 —, erkendte det ærede medlem likvidationens berettigelse. Det ærede medlem udtalte:

„...jeg er kun et værktøj for partiet, et værktøj for arbejderklassen, og det kan udmærket vel ske, at det går mig, som undervisningsministeren“ — det var Borgbjerg — „sagde for en række år siden om visse mænd i den russiske revolution, om Lenin, Trotzki og Krylenko: det kan være, at disse navne ikke bliver den russiske revolutions sidste navne, revolutioner har det sådan, at de æder deres egne børn“.

Det ærede medlem anser det altså for anstændigt at ernære sig ad den vej. Men hvorfor vil det ærede medlem da ikke åbent og ærligt meddele offentligheden, hvad han ved i denne sag. Ærede medlem! Det, der interesserer offentligheden, er, hvorvidt Arne Munch-Petersen har været offer for den revolution, den verdensrevolution, som han selv har tjent igennem sit arbejde.

I en artikel i „Berlingske Aftenavis“ fra i går stilles vi overfor et nyt forlydende: at Arne Munch-Petersen stadig er i live. I denne artikel hedder det:

„Efter Danmarks befrielse rettede Arne Munch-Petersens hustru, fru Elna Hjort-Lorenzen, gennem forbindelser i det danske kommunistiske parti en henvendelse til Dimitrov, der var formand for den i

1943 officielt opløste Kommunistiske Internationale på det tidspunkt, da Arne Munch-Petersen rejste til Moskva som Aksel Larsens repræsentant i Komintern. Svaret på henvendelsen gik ud på, at fruhen skulle bevare optimismen og ikke opgave håbet om at se sin mand igen.

Denne oplysning har stor interesse, og vi imødeser med spænding, om den ikke kan tænkes at virke fremmende for Aksel Larsens hukommelse. Hvis Aksel Larsen ville lukke op for posen, kunne han utvivlsomt også fortælle folketinget et og andet om sine oplevelser under rejsen til Czekoslovakiet i 1949.

I betragtning af, at Czekoslovakiet indtager en nøglestilling i forbindelsen mellem Rusland og de kommunistiske partier i Vesteuropa, er det naturligt at spørge Aksel Larsen, om han ikke under sit ophold i Czekoslovakiet har modtaget oplysninger eller endog haft en personlig oplevelse, der kan belyse det interessante spørgsmål, om Arne Munch-Petersen stadig lever, og hvilke opgaver han i så fald nu har fået betroet.“

Denne artikel stod altså i aftes i „Berlingske Aftenavis“. Jeg skal indtrængende henstille til det ærede medlem hr. Aksel Larsen at give dette ting oplysning om, hvorvidt dette forlydende har noget på sig. Det ærede medlem må vide, at det er hans pligt at give en sådan oplysning, da dette i virkeligheden vil medføre, at hans gamle ven og partifælle ikke kan kendes død og dødsformodningdom ikke vil kunne afsiges. Jeg ved vel, det kan være svært for det ærede medlem at give offentligheden meddelelse om partihemmeligheder, men det ærede medlem ved vel også, at her i landet står retten over partierne. Vil det ærede medlem også i dag fastholde sin tavshed, som han har bevaret overfor offentligheden gennem mange år, eller vil han nu give en gennemsigtig forklaring, så der ikke falder ro om denne sag; så rygtedannelserne fortsætter? Jeg skal endnu en gang bede det ærede medlem om at meddele det høje ting, hvad han ved om sin partifælles skæbne, og hvad han har gjort for at komme til bunds i problemet. Jeg tror, jeg kan love det ærede medlem, at tinget vil påhøre ham med ganske usædvanlig interesse.

Aksel Larsen: Jeg tror, jeg kan love det ærede medlem, som talte på forespørgernes vegne, at det vil ikke gå ham godt, hvis han fortsætter sådan, som han er begyndt her, hvor det behagede ham at fremsætte den uvederhæftige og usandfærdige beskyldning